

SMARAGDOVÁ DOSKA II:

Siene Amentí

Hlboko v srdci Zeme ležia *Siene Amentí*, ďaleko pod ostrovmi potopenej *Atlantídy*, *Siení Mŕtvych* a siení života, kúpajúce sa v ohni nekonečného *BYTIA*.

V hlbokoj minulosti, stratené v časopriestore, *Deti Svetla* pozreli dolu na svet. Uvideli deti človeka v ich porobe, spútané silou zvonku. Vedeli, že až oslobodením sa z otroctva, by sa človek mohol zdvihnúť zo Zeme k Slnku. Zostúpili dolu a stvorili si telá, berúc na seba ľudskú podobu. Majstri všetkého bytia potom prehlásili: „Sme tými, ktorí stvorení z vesmírneho prachu, podieľajúc sa na živote z nekonečného *BYTIA*, žijú vo svete ako deti človeka, rovnako a predsa rozdielne od ich žitia.“

Potom pre svoj životný priestor, hlboko pod zemskou kôrou, odstrelili svojou silou ohromné priestory, mimo dosahu detí človeka. Obklopili ich silami a mocou, chrániac ich pred dosahom *Siení Mŕtvych*.

Bok po boku vytvorili iné priestory, naplnili ich *Životom* a *Svetlom* zhora. Potom vybudovali *Siene Amentí*, aby tam mohli večne zotrvať, žijúc životom až do konca večnosti.

Bolo tam dva a tridsať detí, synov Svetla, ktorí prišli medzi ľudí, snažiac sa oslobodiť od otroctva a temnoty tých, ktorí ostali zviazaní vonkajšími silami.

Hlboko v *Sieňach Života* rástol kvet, planúci, expandujúci, obracajúci tmu späť. Umiestnený v strede, lúč ohromnej sily, *Životodarný*, *Svetlo* dávajúci, naplňal silou všetkých, čo sa priblížili. Umiestnili okolo neho tróny, dva a tridsať, miesta pre každého z *Detí Svetla*, umiestnených tak, že sa kúpali v jeho žiare, naplňovaní *Životom* z večného Svetla. Z času na čas tam umiestnili prvé stvorené telá, ktoré mohli byť naplnené *Duchom Života*. Sto rokov z každého tisíce musí byť *Životodarný* plameň Svetla vysielaný na ich telá. Zrýchľujúci, prebúdzajúci *Duch Života*.

Tam v kruhu aéonov, sedia *Veľmajstri* žijúci životom ľudstvu neznámym. Tam v *Sieňach Života* spia; ich Duša voľne plynie cez telá ľudí. Z času na čas, keď ich telá spočívajú v spánku, inkarnujú sa do ľudských tiel. Učiac a vedúc vpred a nahor, von z temnoty ku Svetlu.

Tam v *Sieni Života*, naplnené ich múdrosťou, nepoznané ľudskou rasou, žijúc večne pod chladným ohňom života, sedia *Deti Svetla*. Občas sa prebúdzajú, prichádzajú z hlbín, aby boli svetlom medzi ľuďmi, nesmrteľní medzi smrteľnými.

Ten, ktorý pokrokom vyrastie z temnoty, pozdvihne sa z tmy do svetla, oslobodený *Sieňami Amentí*, oslobodený *Kvetom a Svetlom Života*. Potom sprevádzaný múdrosťou a poznaním, prechádza z človeka v *Majstra Žitia*. Tam smie žiť ako jeden s *Majstromi*, oslobodený od pút temnoty tmy.

Vo vnútri žiariaceho kvetu sedí sedem Pánov z *Časo-Priestoru* nad nami, pomáhajúc a sprevádzajúc cez nekonečnú Múdroseť cestičkou cez čas detí človeka. Mocní a zvláštni, zahalení závojom svojej moci, tichí, vševedúci, priťahujúci *Životnú* silu, rozdielni a predsa v jednote s deťmi človeka. Vždy rozdielni a predsa v jednote s *Deťmi Svetla*.

Kustódi a strážcovia sily ľudského otroctva, pripravení povoliť, keď bolo dosiahnuté svetlo. Prvá a najmocnejšia, sedí *Závojom Zahalená Prítomnosť, Pán Pánov*, nekonečná *Deviatka*, nad ostatnými z každého *Kozmického* cyklu, vážiac a pozorujúc pokrok ľudí.

Pod *NÍM* sedia *Páni Cyklov; Trojka, Štvorka, Päťka a Šesťka, Sedmička, Osmička*, každý so svojim poslaním, každý so svojou mocou, sprevádzajúc a riadiac osud človeka. Tam sedia, mocní a vplyvní, mimo všetok čas a priestor. Nie z tohto sveta a predsa s ním, *Starší Bratia* detí človeka. Súdiac a vážiac svojou múdrosťou, pozorujúc pokrok Svetla medzi ľuďmi.

Tam až pred nich bol som vedený *Zotrývajúcim*, pozorujúc ho, ako splýva s *Jednotou* zhora. Potom z *NEHO* prišiel dopredu hlas hovoriaci: „Veľké umenie Tvoje, Thoth, medzi deťmi ľudí. Nabudúce slobodný od *Sieni Amentí*, Pán *Života* medzi deťmi človeka. Neochutnáš smrť, pokiaľ nebudeš chcieť, pi zo *Života* až do konca *Večnosti*. Nabudúce a už navždy je *Život*, aký si vyberieš. Nabudúce je už *Smrť* v твоjich rukách. Ži tu alebo odíď odtiaľto, ak si praješ, slobodná je *Amentí Slnku* človeka. Vezmi *Život* vo forme, akú si vyberieš. Dieťa Svetla, ktoré vyrástlo medzi ľuďmi. Vyber si prácu, pre všetky duše musíš pracovať a nikdy už neopustiš cestu Svetla. Urobil si krok na dlhej ceste nahor, nekonečná je odteraz hora Svetla. Ale každý krok, ktorý urobíš, zvyšuje túto horu, ale všetok tvoj pokrok oddaluje cieľ. Priblížil si sa k nekonečnej Múdrosti, odvtedy pred tebou ustupuje cieľ. Slobodný si teraz, stvorený zo *Sieni Amentí*, kráčajúc ruka v ruke s *Pánmi sveta*, jeden ako druhý v určení, spolupracujúc, nosíči Svetla deťom človeka.“

Potom zo svojho trónu zostúpil jeden z *Majstrov*, berúc moju ruku a vedúc ma vpred, naprieč všetkými *Sieňami* hlboko ukrytej zeme. Viedol ma *Sieňami Amentí*, ukazujúc mystériá, ktoré sú človeku neznáme. Cez tmavú chodbu, klesajúc, viedol ma do *Siene*, kde sedí tmavá *Smrť*. Rozľahlá ako vesmír, ležala predou ohromná *Sieň*, obmurovaná tmou, no predsa naplnená *Svetlom*.

Predo mnou povstal ohromný trón temnoty, zahalená závojom sedela na ňom postava tmy. Temnejšie než temnota sedela ohromná figúra, tmavá z temnoty, nie z tmy. Pred ňou potom *Majster* zastal, hovoriac *Slovo* prinášajúc nablízku *Život*, vraví: „Ach, pán temnoty, sprievodca cestou *Života* za *Životom*, pred teba prinášam *Slnko rána*. Už sa ho nikdy nedotýkaj silou tmy. Nevolaj jeho plameň do temnoty tmy. Poznaj ho a pozri na neho, jedného z našich bratov, pozdvihnutého z temnoty do Svetla. Prepusti jeho plameň z otroctva, nechaj ho voľne blčať cez temnotu tmy.“

Pozdvihol ruku postavy, ďalej dosiahol plameň, ktorý vzbĺkol čistejšie a jasnejšie. Opona temnoty sa rýchlo zvinula, odhaliac *Sieň* z temnoty tmy. Potom na nekonečnom priestore predou mnou vyrástli, plameň za plameňom, zo závoja tmy. Nespočetné milióny poskakovali predou mnou, niektoré plápolali ďalej ako kvetiny ohňa. A boli tam i iné s tlmeným svitom, žiariac z tmy iba matne. Niektoré z nich slabli rýchlo; iné zas rástli z malých iskričiek svetla. Každý obklopený vlastným tlmeným závojom temnoty, predsa však blčiaci svetlom, ktoré nemôže byť nikdy uhasené. Prichádzajúc a poletujúc ako svätojánske mušky na jar, naplňujúc priestor Svetlom a *Životom*.

Potom prehovoril hlas, mocný a vážny, hovoriac: „Tieto svetlá sú dušami medzi ľuďmi, rastú a slabnú, jestvujúc večne, meniac sa a predsa žijúc, skrze smrť do života. Keď rozkvitli do kvetu, dosiahnuc zenit svojho života, rýchlo som vyslal môj závoj temnoty, zahaľujúc a meniac do nových foriem života. Pravidelne smerujú nahor naprieč vekmi, rozpínajúc sa do väčšieho plameňa, presvetľujúc temnotu s ešte väčšou silou, zhášané a predsa nezhasiteľné temnotou tmy.“

Ja, Smrť, prichádzam, a i keď nezostávam, pretože vo **VŠETKOM** existuje život večný, len prekážkou na ceste som, rýchlo podrobenou nekonečným svetlom. Zobuď sa. Ó plameň, čo horíš vždy vo vnútri, blčíš vpred a premáhaš závoj tmy.“

Potom uprostred plameňov temnoty vyrástol tam jeden, ktorý hnaný vpred tmou, blčiac, rastúc, stále jasnel, až kým nebolo ničoho okrem Svetla. Potom prehovoril môj sprievodca, hlas pána: „Sleduj, ako tvoja vlastná duša rastie vo svetle, teraz už navždy oslobodená od Pána tmy.“

Viedol ma cez mnoho ohromných vesmírov zaplnených mystériami *Detí Svetla*, mystériami, ktoré nesmie človek nikdy poznať až kým sa tiež nestane *Slnkom Svetla*. Potom ma viedol späť do *Svetla Siení Svetla*. Pokľakol som pred veľkými *Majstrami*, *Pánmi VŠETKÉHO* sponad cyklov.

Potom *ON* riekol slovami ohromnej sily, hovoriac: „Si oslobodený od *Siení Amenti*. Vyber si ty prácu medzi deťmi ľudí.“

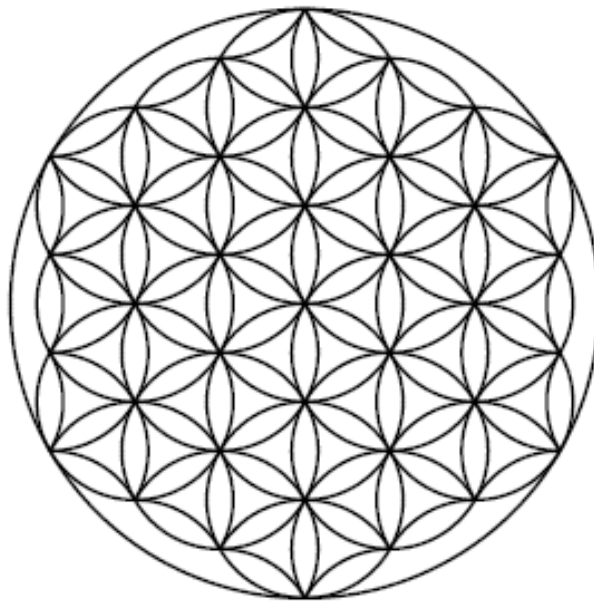
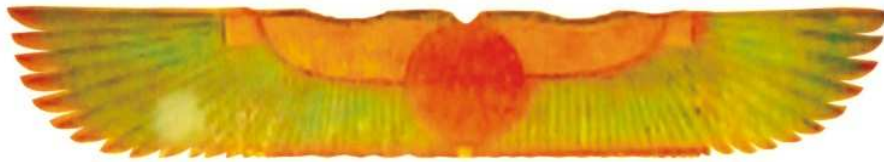
Potom som hovoril ja: „Ó, veľký majster, nech som učiteľom ľudí, vedúc ich vpred a nahor, až kým tiež nebudú svetlami medzi ľuďmi; uvoľnení zo závoja tmy, ktorý ich obklopoval, blčiac svetlom, ktoré bude medzi ľuďmi žiariť.“

Potom prehovoril ku mne hlas: „Chod' a staň sa. Tak je nariadené. Pánom si svojho

osudu, slobodný vziať alebo vrátiť podľa prania. Vezmi tú silu, vezmi tú múdrosť. Žiar ako svetlo medzi deťmi človeka.”

Nahor potom, viedol ma *Prebývajúci*. A ja žil som znova medzi deťmi ľudí, učiac a ukazujúc niečo z mojej múdrosti; Slnko Svetla, oheň medzi ľuďmi.

Teraz znovu kráčam cestou zhora, hľadajúc svetlo v temnote tmy. Zachovajte a dodržiavajte, chráňte moje záznamy, budú sprievodcami detí človeka.

Smaragdové dosky Thotha Atlantána, preklad a interpretácia: Doreal, DOSLOVNÝ PREKLAD

A INTERPRETÁCIA JEDNÉHO Z NAJSTAROBYLEJŠÍCH A NAJTAJNEJŠÍCH VEKOLEPÝCH DIEL STARODÁVNEJ MÚDROSTI

Zdroj: <http://www.chapeltibet.cnghost.com/ct/Tablet2.html>

© 2008 www.cez-okno.eu

Preklad: Ptaň

Korektúry: PH